

Den troende hundredfører

**Nøglevers: »Da Jesus hørte det, undrede han sig og sagde til dem, der fulgte ham: Sandelig siger jeg jer: Så stor en tro har jeg ikke fundet, nej, ikke engang i Israel.«
Matthæus 8:10**

**Udvalgte skriftsteder:
Matthæus 8:5-13**

Under sin jordiske tjeneste udførte Kristus mange mirakler i Kapernaum, som lå i Galilæa, herunder helbredelsen af en centurions tjener. I denne beretning er der ganske vist ingen skriftlig optegnelse om, at denne tjener var en god tjener, men det kan sandsynligvis udledes, at centurionen var en ordentlig mand. Sådanne mænd ville normalt søge efter og anskaffe sig lydige tjenere. Desuden erklærede han i sin samtale med vor Herre, at han var vant til, at hans tjenere gjorde, hvad han påbød dem. Selvom han var en ikke-jøde, foreslog centurionen, at Jesus blot skulle sige et ord. Han troede, at Herren havde magtfulde kræfter til sin rådighed, som ikke krævede, at han personligt skulle besøge og røre ved tjeneren for at helbrede ham. Matthæus 8:5-9

Vores nøglevers afslører, at Jesus var forbløffet over den romerske centurions tro. Derimod var jøderne ramt af vantro med hensyn til sandheden om, at han var deres længe lovede Messias. »Jeg siger jer: Mange vil komme fra øst og vest og sætte

sig til bords med Abraham, Isak og Jakob i himmelriget. Men rigets børn vil blive kastet ud i det ydre mørke; der vil være gråd og tænders gnidsel. Og Jesus sagde til hundredføreren: »Gå din vej; og som du har troet, så skal det ske for dig.« Og hans tjener blev helbredt i samme stund.« Matthæus 8:11-13

Der ligger en lære for os i disse ord, nemlig at Jesu evner var ubegrænsede. Desuden står hans velsignelser til os i forhold til vores beredvillighed til at modtage dem ved tro; for »uden tro« er det umuligt at behage Gud. (Hebræerbrevet 11:6). Derfor kan de, der ikke er i stand til at udøve tro, ikke få del i de velsignelser, der tilbydes under den himmelske kaldelse, men må vente på den tid, hvor Guds herlige rige oprettes på jorden. Matthæus 6:10

Kernen i den himmelske rigsklasse var jødisk fra pinsedagen i tre og et halvt år, indtil det tidspunkt, hvor Cornelius blev modtaget som den første omvendte ikke-jøde. Siden da er »den midterste skillevæg« mellem jøder og ikke-jøder, som tidligere forhindrede sidstnævnte i fuldt ud at få del i Guds gunst, blevet nedbrudt. (Efeserbrevet 2:14). Fra den tid og frem til i dag har Herren »kaldet« og samlet disciple fra alle nationer.

Selvom de troende blandt jøderne vil få del i det himmelske rige, blev nationen som helhed forkastet og kastet ud i verdens »mørke«. De har oplevet »gråd og tænders gnidsel« i næsten tyve århundreder. Ifølge Skriften vil der imidlertid komme en tid, hvor Gud nådigt tilgiver deres synd og frelser dem fra deres nationale blindhed. (Jeremias 31:31-34). De vil blive velsignet sammen med alle jordens

slægter i det messianske rige. 1 Mosebog 12:3;
28:14

Hvor meget bør Guds indviete hellige glæde sig over denne vidunderlige ordning! Alle, der vil tage imod frelsestilbuddet og underkaste sig den himmelske Faders storslåede plan om at skabe fred og retfærdighed i al evighed, vil opnå det fuldkomne og evige liv på jorden. Johannes' Åbenbaring 21:1-5